

spillede ogsaa en betydelig Rolle. Der er ligeledes et tredje Spørgsmaal, der for os Socialdemokrater havde overordentlig stor Betydning. Vi fik ikke megen Løjlighed til at debattere det; vi drog det frem, men fik nogle uklare Svar fra Højre og Venstre. Havde Sagerne trukket sig saaledes til Rette, at der var stærk Udsigt til et Samlingsministerium, en Udsigt, som vi ingenlunde principielt afviste, en Udsigt, hvis Fordele vi i den nuværende højst ekstraordinære Situation godt kunde se, havde vi maattet betone den Side af Sagen meget stærkt, at vi maatte have bestemte Løfter om en Fortsættelse af den hidtidige økonomiske Politik med Maksimalpriser. Vi maatte have bestemte Løfter og Erklæringer om en om muligt endnu mere effektiv Prisregulering, end vi hidtil har haft. Ellers vilde det fra vor Side have været umuligt at deltage i en Samlingsregering. Men der er saa mange Spørgsmaal, der hænger sammen med dette ene om Personen, og alt dette maatte naturligvis afgøres. Ja, de Herrer fra Venstrestempler paa Hovedet, men de maa dog kunne indse, at fordi det ærede Medlem fra Assens her antyder, at Venstre uheldigvis har glemt i sidste Øjeblik at gøre en Indrømmelse, som Partiet nu bagefter opdager, at det taktisk set havde været heldigt at gøre, kan vi ikke med dette som Udgangspunkt tage Forhandlingerne op igen, for der hænger saa mange Spørgsmaal sammen med dette. Saa maa virkelig det ærede Medlems Parti komme som Parti til de andre Partier og indbyde til en ny Forhandling, hvor vi kan tage disse Spørgsmaal op samlede, for det ene hænger sammen med det andet. Men sker dette, er vi — det siger jeg paa mit Partis Vegne — villige til Forhandling. Ethvert ærligt Tilbud fra Højres og Venstres Side, som kan fremme Øsalget og afværge Valg under den nuværende farefulde Situation ved, at der kommer et Samlingsministerium, hvis Retningslinier garanteres at være den samme som den hidtidige Regerings Udenrigs- og Indenrigspolitik, ethvert ærligt partimæssigt Tilbud fra den Side, ikke nogle uansvarlige Avisudtalelser, ikke en enkelt Ytring i et Foredrag her i Tinget af et Medlem, der ikke en Gang har deltaget i Forhandlingerne, men et Partitilbud er vi selvfølgelig fremdeles villige til at tage op.

Med disse Ord skal jeg under de foreliggende Omstændigheder anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme. Kan Valgene ikke afværges, lad os saa gøre

Forhandlingerne korte, lad os saa komme ud og tage Valgkampen op, jeg nærer ingen Tvivl om, hvordan det saa vil gaa. De Farer, der maatte være derved og utvivlsomt er derved, eller som i alt Fald kan følge deraf, er Farer, som de Partier bærer Ansvar for, der har rejst det vestindiske Spørgsmaal i den Form, hvori det nu er rejst, d. v. s. uden at følge deres saglige Overbevisning. Thi stod Venstre i denne Sag nu som i 1902, saa var Øsalget vedtaget, og vi behøvede ikke Valg nu, og denne Regering kunde da fortsætte uforandret, til Krigen var til Ende, hvad jeg og vort Parti i alle Henseender vilde anse for det ønskeligste. Ved et Valg, tror jeg ogsaa, at Valgkampen vil komme til at dreje sig derom, og jeg tror, at det store Flertal af den danske Befolkning vil sige: Man skifter ikke, hvis man er en klog Mand, Heste midt i Vadestedet, eller som Højres Fører en Gang i Foraaret udtrykte sig: Man skifter ikke Heste midt paa en Bro. Derved stempler man ikke alle andre Heste som umulige, udygtige eller kulrede. Der er kulrede Kredse her i Landet, men vi stempler ikke Højre og Venstre som kulrede, men hebrejder dem, at de i alt for høj Grad har baaret over med dem, har leffet med dem og derved har støttet disse Kredse. Vi siger ikke, at Højres og Venstres Heste er kulrede, men vi siger, at de Heste, vi har haft for Vognen i de to Aar, Krigen har været, har været gode og dygtige Heste, og man ved, hvad man har (Afbrydelse). Der tales om Kusken, der sidder paa Vognen. Der sidder dette Tings Flertal, og det vil sige det danske Folks Flertal (Afbrydelse). Jo, det vil sige det. Jeg har nok læst, at Venstre og de Konservative skal have haft en Overvægt af en halv Snes Tusind Stemmer overfor de Radikale og Socialdemokratiet, men det passer ikke, for vi støttede Venstre i en Række af Landets Kredse under Grundlovssituationen og bidrog paa flere Steder til deres Sejr. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at de Radikale og Socialdemokraterne allerede for 3 $\frac{1}{2}$ Aar siden havde Flertal, og hvad vi nu har, efter at der er gaaet 3 $\frac{1}{2}$ Aar, og efter at de 29-aarige har faaet Valgret, og efter at Valgretten er udvidet til Kvinder og Tjenestefolk, derom synes jeg ingen nøgtern Politiker kan tvivle. Men vi gaar altsaa til Valg, naar det skal være, for at bevare den Styrelse, vi har haft i de 2 Aar, Krigen har været. Deri ligger ikke noget Angreb paa andre, ikke nogen Paa-